

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponentky práce

Autorka práce: Anežka Holeňová

Název práce: „Podpora aktivního otcovství v severských zemích“

Autorka posudku: Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Bakalářská práce Anežky Holeňové zpracovává zajímavé a ne tak časté téma, ke kterému autorka navíc přistupuje originálním způsobem. Dostupnou literaturu o podpoře aktivního otcovství ve Skandinávii doplnila o informace od lokálních expertů, takže výsledkem je relativně ucelený a zajímavý přehled týkající se skandinávských politik aktivního otcovství, včetně jejich historického vývoje. Práce je logicky strukturovaná, autorka prokázala výtečnou schopnost akademické práce.

Cíle práce jsou formulovány dobře, stejně tak i **výzkumné otázky** („Jak se ve Skandinávii vyvíjely politiky podporující aktivní zapojení otce do péče o potomky? / Jaká opatření zde můžeme najít? / Čím jsou dané existující rozdíly v politikách v této oblasti? / Jaký reálný dopad tyto politiky mají? / Jde v severském modelu těchto politik najít nějaké příklady dobré praxe aplikovatelné i pro ČR?“, s. 2).

Teoretická východiska jsou vybrána a popsána příkladně. Teoretická část navíc komunikuje se zbytkem práce, což zdaleka nebývá standard. Zvláště oceňuji pozornost věnovanou vysvětlení rozdílů mezi severskými státy, které jsou obvykle považovány za monolit. Kritický přístup prokázaný v této části by snesl měřítka práce diplomové.

Co do **metod** hodnotím vysoce písemnou konzultaci s vybranými experty/kami ze zemí, kterých se práce týká (viz kap. 2 Metodologie). Takto aktivní přístup autorky (nadto „jen“ bakalářské práce!) se nevidí často a zvyšuje kvalitu výsledku. Zároveň je to důkaz toho, že i bez vlastního „terénního“ výzkumu lze napsat dobrou bakalářskou práci.

Práce je napsána příjemným živým **jazykem**, i formálně je na dobré úrovni. Chyby (špatné psaní %, např. s. 14 nebo překlepy, např. Eydal, Rostgaard 2012: 18, s. 15) jsou spíše výjimkou. Kapitola o délce jednoho odstavce (kap. 6) není ideální řešení, ovšem nekazí dojem z celkově výtečné práce.

K práci bych měla jen dvě kritické připomínky.

První se týká kapitoly 4, kde je vymezován koncept aktivního otcovství. Zde bych ocenila preciznější nebo kritičtější výměr; první věta je pro mě nesrozumitelná („Aktivním otcovstvím rozumíme zapojování muže do výchovy a péče o dítě v takové míře, ve které je v tradičním modelu rodiny zcela automatické zapojení pouze matky“, s. 9) a dalších vodítek se mi jako čtenářce nedostalo. Nabízejí se otázky, zda je představa aktivního otcovství slučitelná s výlučnou péčí otce, s péčí „půl na půl“, či jen s jakýmkoli zvýšením podílu péče? Týká se aktivní otcovství jen péče o děti do 3 let věku (či do jiného věku) nebo pod něj spadá např. i péče v nemoci u dětí starších (u nás tzv. ošetřovačka, kterou si v drtivé většině případů berou matky)? A proč ne? A z jakých představ vycházejí tato různá vymezení? Na některé otázky nalezneme odpovědi v kapitolách popisujících vývoj různých opatření, ovšem ať už v kapitole 4 nebo v závěru by bylo hezké přečíst si nějaké kritické shrnutí.

Druhý komentář se týká výkaznictví u různých typů opatření. Uvedená data sice vypovídají mnohé, ovšem nepostihují realitu beze zbytku, což by mohlo být v práci (byť okrajově) zmíněno. Jednak proto, že aktivní otcovství lze praktikovat i jinak, než že muž nastoupí na RD či využije jiné opatření sociální politiky (může si např. zkrátit úvazek, vzít si neplacené volno, zařídít si práci z domova apod.), takže skutečný podíl otců, kteří se věnují péči o děti, může být vyšší. Jednak proto, že RD či „otcovskou“ lze využít i jinak, než by si možná tvůrci politiky představovali. V neformálních rozhovorech se švédskými výzkumníky jsem se setkala s názorem, že nejvíce se „dovolené“ využívají během prázdnin, aby mohla celá rodina jet na dovolenou, případně v době honitby nebo sportovních svátků, jako je olympiáda či mistrovství světa. Zajímavé by proto

bylo ještě podrobit zkoumání cíle těchto politik a to, jak se je daří naplňovat. Jsou ta kritéria jen číselná (nastoupí/nenastoupí), nebo jde i o způsob zapojení (je využití na dovolenou u moře v pořádku, nebo jde o „zneužití“ a o úspěchu hovořit nelze)?

Z výše uvedených důvodů **doporučuji bakalářskou práci Anežky Holeňové k obhajobě** a doporučuji ji rovněž jako následováníhodnou k využití v rámci bakalářských seminářů. Navrhuji ji hodnotit známkou „**výborně**“ a přimlouvám se za **pochvalu děkana za vynikající bakalářskou práci**.

V Praze dne 5. června 2013

Mgr. Eva M. Hejzlarová, Ph.D.